

Svar (5/1 93):

Justitsministeren (Engell):

Det følger af retsplejelovens § 62, at dommeren skal påse, om der efter lovens § 60 eller § 61 foreligger grunde, der kan medføre inhabilitet. Når retten beklædes af flere dommere, skal hver enkelt dommer give retten meddelelse om omstændigheder, der kan medføre inhabilitet. Endvidere kan spørgsmål om en dommers habilitet rejses af sagens parter.

Det er min opfattelse, at disse regler i retsplejeloven sikrer, at domstolene ikke beklædes af dommere, der ikke opfylder retsplejelovens krav om habilitet.

Jeg er i øvrigt ikke bekendt med forhold, der giver anledning til at foretage en undersøgelse som nævnt i spørgsmålet.

Under henvisning til spørgsmålets begrundelse tilføjes det, at der ikke ved voldgiftsloven er fastsat bestemmelser om, hvorledes en voldgiftsaftale skal udformes med henblik på udvælgelsen af voldgiftsrettens dommere.

Spm. nr. S 269

Til *justitsministeren* (18/12 92) af:

Kirsten Madsen (FP):

»Vil en lokal politimester på samme måde som dommerne mod betaling af kr. 1.000 pr. dag kunne drive selvstændig arbejdsgiverregistreret erhvervsvirksomhed (vagtkorps, detektivbureau eller lignende) og samtidig anvende stationens personale i sin private virksomhed mod at betale de pågældende B-indtægt?«

Begrundelse

For tjenestemænds bibeskæftigelse gælder alene tjenestemandslovens § 17, der foreskriver, at »en tjenestemand kan kun have beskæftigelse ved siden af sin tjenestemandsstilling, for så vidt og i det omfang det er foreneligt med den samvittighedsfulde udøvelse af de til tjenestemandsstillingen knyttede pligter og med den for stillingen nødvendige agtelse og tillid«.

For dommere gælder endvidere reglerne i retsplejelovens § 47 samt reglerne i retsplejelovens kap. 5, §§ 60-64.

Der rejses jævnligt tiltale mod tjenestemænd i lavere stilling, eksempelvis den i pressen meget omtalte DSB-sag samt nogle arkitektsager fra Københavns Rådhus (Politiken, mandag den 7. december 1992, side 5).

Det forekommer derfor ganske uforståeligt, at dommerne, der er underlagt mere omfattende regler end tjenestemænd i almindelighed, kan oppebære ganske betydelige skjulte indtægter uden kontrol af nogen art.

Svar (7/1 93):

Justitsministeren (Engell):

Efter tjenestemandslovens § 17 kan en tjenestemand kun have beskæftigelse ved siden af sin tjenestemandsstilling, for så vidt og i det omfang det er foreneligt med den samvittighedsfulde udøvelse af de til tjenestemandsstillingen knyttede pligter og med den for stillingen nødvendige agtelse og tillid.

Det fremgår af Tjenestemandskommissionens betænkning (483/1969), side 25 ff. og side 119 f., at bestemmelsen er udtryk for et ønske om at liberalisere reglerne om tjenestemænds adgang til bibeskæftigelse uden for statstjenesten, således at de hovedhensyn, der skal tages i betragtning ved vurdering af spørgsmålet om bibeskæftigelsens tilladelighed, er, om den er forenelig med den samvittighedsfulde udøvelse af de til tjenestemandsstillingen knyttede pligter og med den for stillingen nødvendige agtelse og tillid.

Der er ikke herudover fastsat særlige bestemmelser om politimestres adgang til bibeskæftigelse.

Ønsker en politimester at påtage sig beskæftigelse ved siden af sin tjenestemandsstilling, kan den pågældende rette henvendelse til Justitsministeriet, som efter en konkret vurdering afgør, om beskæftigelsen må antages at kunne forenes med den samvittighedsfulde udøvelse af stillingen som politimester.

Om dommeres adgang til at drive erhvervsvirksomhed henvises til min besvarelse af spørgsmål nr. S 267.

Spm. nr. S 270

Til *justitsministeren* (18/12 92) af:

Kirsten Madsen (FP):

»Vil en skattedirektør på samme måde som dommerne mod betaling af kr. 1.000 pr. dag kunne drive selvstændig arbejdsgiverregistreret erhvervsvirksomhed (revision og skatterådgivning) og samtidig anvende skattevæsenets personale som sit eget revisionskontor mod at betale de pågældende B-indtægt?«